

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 575
din 19.11.2009**

Dosar nr.: 337/2009

Petiția nr.: 7624/17.08.2009

Petent: I V

Obiect: discriminare prin refuzul efectuării unui test ADN

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 I V , loc.

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează că plătește pensie alimentară pentru un copil, iar mama acestuia și copilul refuză efectuarea unui test pentru stabilirea paternității.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul relatează că plătește pensie alimentară pentru un copil, dar nu este convins că este tatal natural al copilului. In acest sens, a cerut atât copilului cât și mamei acestuia, să accepte efectuarea unui test pentru stabilirea paternității dar a primit un răspuns negativ.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 7678/19.08.2009, a fost citat domnul I V , pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 17.09.2009, prin adresa de citare s-a invocat excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul susține că plătește pensie alimentară pentru un copil, pentru care în anul 1990 instanța a stabilit acest drept. Petentul va mai trebui să plătească pensie alimentară până când copilul își va încheia studiile.

5.2 Petentul susține că a cerut atât copilului cât și mamei acestuia să accepte efectuarea unui test ADN privind stabilirea paternității, dar aceștia au refuzat.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca

efect restrângerea ori înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudenţa sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferenţele între situaţii analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincţiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 În speţă, Colegiul Director analizând petiţia aşa cum este formulată, respectiv aspectele sesizate de petent şi anume faptul că plăteşte pensie alimentară pentru un copil şi a solicitat efectuarea unui test pentru stabilirea paternităţii, dar s-a confruntat cu refuzul, atât al mamei, cât şi al copilului, este de opinie că, aspectele sesizate nu intră în competenţa materială a Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării, deoarece aspectele sesizate nu pun în discuţie eventuale prezumţii de săvârşire a unor discriminări prima facie pe baza unor criterii interzise de lege. Astfel de prezumţii ar trebui să permită cel puţin a se presupune existenţa unei legături de cauzalitate directă între un eventual criteriul invocat şi tratamentul diferit imputat în cauză. Or, în cauză nu pot fi reţinute astfel de elemente, ceea ce determină ca aspectele sesizate să excedă cadrulul legal reglementat prin dispoziţiile cuprinse în O.G. 137/2000, republicată.

Faţă de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenţi la şedinţă,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂŞTE:

1. Admiterea excepţiei de necompetenţă materială a Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării;
2. Clasarea petiţiei;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac şi termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 10.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

